

Profelyter, at man handler ret i at ville lede sine Medmennesker til det, man selv anseer for det bedste. Men Sagen faaer i Birkeligheden en ganske anden Stikkelse; thi de Midler, man anvender, ere ikke reent aandelige Midler, og den store Mængde, man indvirker paa, har ikke den Fasthed i Begreberne, som sætter den istand til at skjelne derimellem, og bliver let Bytte for en forkastelig Indvirkning. Jeg kan derfor ikke ansee det ønskeligt, at Forældrene siden, efterat Overenskomsten engang er stiftet, hvilkens Overenskomst jeg troer man maa erkjende; saafremt man skal give en Lov om denne Gjenstand, at de siden skulle have Lov til at forandre vilkaarligt; thi der kan blande sig mange egennyttige Bevæggrunde i den Magt, som den ene Parts Billie udøver over den anden. Derfor troer jeg, at det er meget rigtigt, at en saadan Forandring foregaaer, og at det, hvad enten begge Forældre leve eller efter den Enes Død, maa være en Statsmyndighed, som bestemmer, hvorvidt det i det enkelte Tilfælde kan tilstedes eller ikke. Det er vist, at det kan have sine praktiske Banffeligheder, og jeg troer, at der ordentligviis ikke vil være nogen Grund til at nægte Samtykke, naar der ikke foreligger noget særeget Tegn paa, at der ligger nogen ureen Bevæggrund til Grund; derfor. Det kan lettere skee, naar Børnene ere smaa og endnu ikke have begyndt deres religiøse Dannelse eller dog ikke ere komne ret vidt; men at Forældrene skulle kunne forandre den Religion, hvori Børnene skulle opdrages, paa en Tid, da der allerede var indgivet dem religiøse Begreber, at de, efterat de i nogle Aar vare blevne underviste i Christendommen, skulde, fordi Forældrene sandt det for godt, overgives til Jødedommen, troer jeg ikke burde tilstedes; men jeg troer, at, naar det blev nedlagt i Hænderne paa en paalidelig Myndighed, vilde den vel vide at skjelne disse forskjellige Tilfælde fra hinanden. Jeg er ikke ganske enig i, at den Myndighed er overdraget

umiddelbart til Cultusministeren; jeg troer, at det burde være en local Myndighed, sammensat af den borgerlige Dyrlighed og geistlige Medlemmer, som, under Tilrædelse af de nærmeste Slægtninge eller Andre, der besiddedes som Børnens Børge, skulde afgjøre et saadant Spørgsmaal, og i Tilfælde af, at Noget var utilfreds med den Beslutning, de havde taget, maatte det overlades til Ministeriet. Der er ogsaa nogen Banffelighed i Spørgsmaalet, om det netop skulde være Cultusministeriet. Fra et vist Synspunkt af egnede Cultusministeriet sig vistnok til Sagens Afgjørelse; men det vil let følge af, at Beslutningen ikke vedtages, at Børnene maae tages fra Forældrene og opdrages igjennem Børger, og det var en Beslutning, som efter sin Natur maaskee ikke egnede sig til at tages udelukkende af Cultusministeren. Naar der er talt om, at der vilde opstaae en stor Fattigforsørgelse ved, at Forældre vilde benytte dette Midde til at blive frie for deres Børns Opdragelse og kaste dem over paa Staten, saa troer jeg dog ikke, at der er stor Fare derfor; thi Folk, som ikke ere fattige, kunne ikke gjøre det; thi det vil være en umiddelbar Følge af Sagens Natur, at det maatte skee paa Forældrenes Beføstning, hvis disse besidde Formue. Det er vel sandt, og det vil blive en uhykkelig Stilling, Børnene komme i, ved at tages fra Forældrene; men det er dog Noget, som i andre Tilfælde er hjemlet, og som er aabenbart nødvendigt, naar der er Fare for, at Børnene vilde blive udsatte for en stor Mishandling. Jeg kan dog, idet jeg vil stemme mod § 9, ikke undlade tillige at bemærke, at jeg stemmer for det Endringsforslag, som er foreslaet af min ærede Sidemand (Blechingberg), forudsat, at han ikke har taget det tilbage, hvilket jeg ikke ret opfattede (Blechingberg: Jeg har ikke taget det tilbage), thi jeg er da enig i, at Paragraphen, under Forudsætning af, at den skulde gaae igjennem, vil blive forbedret ved hiint Forslag.